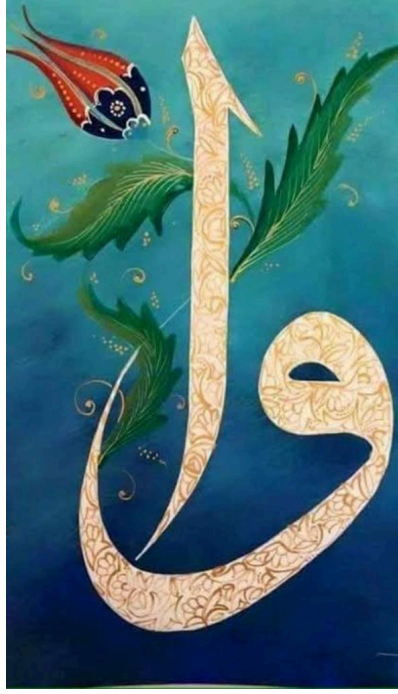

Görüyor Görmekte Olan İşte Mevlayı

– DervişBaba* · 05 Mart 2023

Bir zaman hatırası,
Şûlesinde rehân'ın,
Aşk tümcesi kelimeler,
Manidarı idi hayât'ın.
Her derde pinhân'ım,
Amma kurbânı idim hayâ'nın .

Kalmadı artık tasviri mümkün suretler,
Edep perdesini yırtmakla teşebbüs eden siretler,
Râh eden yüreğin gölgesinde asılı bedenler,
Elem bir ölüm ile çakılıp uhrây'a gidenler .
Hayatın kademine sır basıp hayat bitiren cinayetler .
Fail-i meçûl aşklar ile dolup taşmış şikayetler.

Nice aşk limanında durur da bir yol alamazsın ,
Düşmüşsün sevda yoluna gayrı varamazsın,
Uçan kuş olsan bir garip aşıyan'a konamazsın ,
Ölü bir ruh'u canlı bir beden içinde tutarak zalim olamazsın,
Aşk kentin'in başkentinde her daim kalamazsın,

Yıksa da seni hayat sen yıkık bir harabe de yapamazsın .

Bilesin ki ruhumun en ince sızısı sensin,
Hasret rüzgarlarında saklanan gizsin ,
Yüreğimde taşıdığım aşk'a bir izsin ,
Sevdalı gönlüme doğmayan güneşsin ,
Karanlık gecelerime ışımayan kamersin ,
Şu genç yaşımda belime sarılan gamdan bir kemersin .

Benim beklediğim huzurdan bir nebze rahmetti ,
Şu günahkâr'ın verdiği acep mi Hakk'a zahmetti?
İnsan ki her derd'in ardında bir şükür mü vakfetti?
Gayrı isyankâr şûlelerde Hak mı kuluna gazabı azmetti?
Bir rûh'a bir lütûf verilen en büyük hikmetti,
Kulluk etsinler diye sabah akşam cümle cihân'a uyumayan hükmetti.

Amma anlamadılar benim kalbimdeki süveydây-ı ,
Ruhuma geçirilmiş kelepçeyi , aşk kokan rüveydây-ı
Hicazdan İstanbul'a kadar öylesin uzanan şeydây-ı ,
Aşk namzetiyle nur kokan gülden peydây-ı ,
Nuru ile parlayan yâr görür idi beydây-ı ,
Ey sevgili figân'ım , bilir mi acep ruhumdaki ferdây-ı ,
Aşk'a ûryan , sıyrılmış cümle cihandan görüyor görmekte olan işte Mevlây-ı !

[1923 Türkçesi İle Günümüzce Yazılmıştır]